

Gemeente Delft
T.a.v. het College van Burgemeester en Wethouders
Postbus 78
2600 ME DELFT

Delft, 15 mei 2026
Ons briefkenmerk: 2026-009

Betreft: advies Verordening jeugdhulp gemeente Delft 2027

Geacht college, beste burgemeester en wethouders,

Met uw e-mail van 30 maart jl. verzoekt u de Adviesraad Sociaal Domein een reactie vanuit inwonersperspectief te geven op het concept van de *Verordening jeugdhulp Gemeente Delft 2027*, hierna te noemen *Verordening jeugdhulp*.

In de nieuwe *Verordening jeugdhulp* vindt een aantal wijzigingen plaats ten opzichte van de vorige verordening jeugdhulp uit 2023. Deze wijzigingen zijn in periodieke overlegmomenten tussen de beleidsadviseurs jeugd van de gemeente en onze werkgroep Jeugd aan ons bekendgemaakt, en zijn ook inhoudelijk besproken. De Adviesraad Sociaal Domein is vanaf een vroeg stadium betrokken geweest in het proces en kreeg daarbij gelegenheid om schriftelijk op conceptversies te reageren. Op 2 februari jl. is middels een presentatie getoond welke wijzigingen in de verordening naar aanleiding van onze feedback zijn aangebracht, en bovendien zijn de door ons benoemde punten in de toelichting opgenomen.

De constructieve werkwijze in de samenwerking en totstandkoming van de *Verordening jeugdhulp* hebben wij als prettig ervaren. De nauwe betrokkenheid maakt dat een groot deel van onze advisering al gedurende het proces plaatsvond.

In uw adviesaanvraag verzoekt u ons om vanuit inwonersperspectief op de *Verordening jeugdhulp* te adviseren. Hiertoe hebben wij met name gekeken naar de vertaalslag van de verordening naar de veranderingen die dit met zich meebrengt in het leven van kind en gezin. Vooraf geven wij u enkele adviezen over de verordening op hoofdlijnen.

Op hoofdlijnen adviseren wij u het volgende:

- In veel gezinnen die jeugdhulp nodig hebben, is sprake van multiproblematiek. Echter, enkele voorzieningen die níet vanuit de *Verordening jeugdhulp* bekostigd worden maar wél noodzakelijk zijn voor kind en gezin lijken door de strak opgestelde criteria uitgesloten te worden. Dit terwijl benoemd is dat samenwerking met andere domeinen zoals Wmo, onderwijs, zorg en werk aan de orde is. Deze samenwerking zou concreter toegelicht kunnen worden, bijvoorbeeld als het gaat om bekostiging van jeugdvervoer en het bieden van passend onderwijs. In de toelichting wordt hier meer aandacht aan besteed, maar zoals de verordening nu is opgesteld wekt het de indruk dat kind en gezin daar geen recht op zouden hebben. Wij adviseren u om in de *Verordening jeugdhulp* concreet te verwijzen naar de andere wetten en voorzieningen die hier wel in tegemoet komen, zodat deze verordening minder zorgen opwekt als het gaat om passend onderwijs en de bekostiging van jeugdvervoer. De concrete verwijzing naar de ANWB-routeplanner daarentegen is niet relevant en ook niet aan de orde, aangezien die routeplanner niet aangeeft of de gevonden kortste route ook een veilige route is, zoals wordt beaamd in de *Verordening jeugdhulp*.
- De opsommende formulering van criteria alsmede de taal van de verordening zorgen voor een beperkend en ontoegankelijk karakter. Dit leidt tot weinig ruimte voor de menselijke maat en de sociale basis. Aangezien de *Verordening jeugdhulp* een juridisch document is, is dit niet geheel onverwacht. Wij adviseren u echter wel om in de communicatie naar inwoners – middels de samenvatting in vereenvoudigde uitleg die al een zachter karakter heeft – de sociale basis als uitgangspunt meer centraal te stellen en de menselijke maat warmer te benadrukken. Wij willen dat inwoners het vertrouwen krijgen dat hulp geboden wordt wanneer ze dit écht nodig hebben, in plaats van dat de kloof tussen inwoners en gemeente onbedoeld groter wordt.
- Over het algemeen is de verordening streng toetsend naar kind, jeugdige, ouders en netwerk waardoor bewijslast voor het recht op hulp bij hen wordt gelegd, terwijl anderzijds beëindiging, herziening en intrekking van hulp niet aan strenge criteria blijken te hoeven voldoen. Wij adviseren u om de verantwoordelijkheid van het bieden van benodigde en passende hulp, én het waarborgen van de continuïteit daarvan bij het college te houden en niet te verplaatsen naar ouders in een kwetsbare positie.
- De *Verordening jeugdhulp* vraagt niet alleen veel van ouders want ook van medewerkers wordt veel gevergd aangaande de beoordelingen van draagkracht, effectiviteit van interventies, pgb-vaardigheid en afstemming met andere wettelijke kaders. Dit brengt een verhoogde werkdruk en administratieve belasting met zich mee. Doordat de *Verordening jeugdhulp* op meerdere punten niet concreet is, bestaat er ruimte voor interpretatieverschillen en het risico op subjectieve beoordelingen. Wij adviseren u om de medewerkers duidelijke richtlijnen en ondersteuning te bieden, opdat beoordelingen objectief voldoen aan de hulpvraag van het kind en gezin.

Vanuit inwonersperspectief en verdiepend en aanvullend op onze adviezen op hoofdlijnen adviseren wij u het volgende:

- Als een individuele voorziening noodzakelijk is, houdt het college rekening met prijs, kwaliteit, nabijheid en beschikbaarheid. Wij zouden graag zien dat doeltreffendheid als belangrijkste criterium bovenaan staat. Wij adviseren u tevens om nabijheid ruimer te interpreteren; om naast hemelsbrede afstand ook te kijken naar toegankelijkheid en bereikbaarheid, en de nabijheid tot de leefwereld van kind en gezin met oog voor cultuur sensitieve hulp en kleinschalig maatwerk.
- Wij adviseren u maatwerk en passende hulp te prioriteren boven geregistreerde, in databanken opgenomen hulpverlening. Dit geldt ook voor de pgb-bepalingen want de criteria hiervoor zijn zodanig uitgebreid en streng dat dit ten koste kan gaan van de effectiviteit van de hulpverlening, alsmede een verhoogd risico op escalaties en achteruitgang heeft ten gevolge van een wachtlijstplaatsing.
- De notie dat een bloed- of aanverwant in de eerste of tweede graad áltijd valt onder informele hulp, omdat zij onderdeel uitmaken van het sociale netwerk, vinden wij een verkeerde notie. Dit zou betekenen dat zelfs een bloed- of aanverwant die een SKJ-geregistreerde professional is en die gebruik maakt van bewezen interventies, niet erkend wordt als formele hulp voor het betreffende kind en gezin (bloed- of aanverwant), maar wél voor andere cliënten die dezelfde hulp ontvangen. Wij adviseren u in deze context de term 'altijd' te vervangen door een formulering waaruit blijkt dat getoetst wordt óf er sprake is van informele hulp.
- De criteria voor budgethouder en/of budgetbeheerder omvatten enkele omstandigheden waarbij de budgetbeheerder in beginsel niet in staat geacht wordt om "aan een pgb verbonden taken" (artikel 5) verantwoord te kunnen uitvoeren. De opsomming van genoemde omstandigheden werkt stigmatisering in de hand en kan discriminerend opgevat worden. Zo is onduidelijk wat er onder 'een vastgestelde, blijvende cognitieve stoornis' bedoeld wordt en of dit inderdaad ertoe leidt dat "aan een pgb verbonden taken" niet verantwoord uitgevoerd kunnen worden. Een Autisme Spectrum Stoornis bijvoorbeeld wordt niet voor niets een spectrum genoemd. De varianten daarbinnen zijn legio, terwijl de diagnose ervan uitgaat van een vastgestelde, blijvende cognitieve stoornis. Wij adviseren u hier om 'in beginsel niet in staat geacht te worden' te vervullen voor een toetsing of dat werkelijk zo is bij genoemde omstandigheden.
- Er zijn criteria opgenomen voor onvoldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen. Hier staat echter niets vermeld in geval de verhouding tussen kind en ouders zodanig is dat het vraagstuk niet in die context oplosbaar is. Wij adviseren u om de onderlinge verhoudingen mee te nemen in het besluit over het voldoende of onvoldoende achten van de eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen.

- Geacht wordt dat ouders hun carrière ondergeschikt maken aan het belang van hun kind. Op papier zijn wij het hiermee eens. In de praktijk echter blijkt dat het moeilijk is om überhaupt een fulltimebaan te hebben wanneer je kind dagelijks naar speciaal onderwijs en/of speciale opvang moet brengen, en vaak ook andere afspraken zoals de fysiotherapeut en logopedie regelmatig hebt af te gaan. De zorg- en tijdsdruk brengt vaak ook financiële druk met zich mee. Wanneer ouders wel een baan hebben maar aangepaste werktijden nodig hebben, kan dit andere zorgen en stressfactoren met zich meebrengen en in een uiterst geval zelfs tot baanverlies leiden. Door bovengenoemde zin op te nemen in de verordening wordt de suggestie gewekt dat ouders een keuze zouden hebben tussen carrière en het belang van hun kind, waar bovenop gesuggereerd wordt dat ouders voor een carrière zouden kunnen kiezen. Hiermee worden ouders tekortgedaan. Wij adviseren u om in taal, beleid en uitvoering uit te gaan van een ondersteunende houding gebaseerd op vertrouwen en inzetend op het versterken van de eigen kracht in plaats van een wantrouwende en afstraffende houding.
- In tegenstelling tot uitgebreide criteria waar jeugdige en/of ouders aan moeten voldoen, worden geen criteria genoemd waaruit blijkt dat jeugdige en/of ouders niet voldoen aan de meewerkingsplicht. Wij adviseren u om deze juist wel te concretiseren en in de verordening op te nemen teneinde subjectiviteit en willekeur te voorkomen.
- In het gedeelte over bestrijding misbruik staat niet vermeld hoe hulp aan kind en gezin gewaarborgd blijft als zich een situatie voordoet waarin de hulpverlener schuld heeft aan een misstand. Wij adviseren u om te benoemen dat in dat geval kind en gezin de al geïndiceerde hulp zo spoedig mogelijk toegekend krijgen in het geval continuering niet mogelijk is door toedoen van de jeugdhulpverlener.

Graag horen wij wat en hoe u onze adviezen en aandachtspunten mee gaat nemen in (de uitvoering van) uw beleid.

Wij zien uw reactie met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Gera Esser
Voorzitter Adviesraad Sociaal Domein Delft